



Glasnik Svetog Jurja

List Župe Sveti Juraj u Trnju
godina 2.(2005) br.5



Ljubi svoga
neprijatelja

Župni planovi
i statistika

Intervju: vlč. Darko Kelemenić



Kak je negda bilo

Kak je negda bilo,
Se se nekam davko skrilo.
Samo rastu velke hiže,
Ali se ljudi med sobom slabo bliže.
Dabi se ve naši starci z groba stali,
Sigurno nebi dimo znali.
Rekli bi kakva su to čudovišta,
De su naša ognjišta?
Na sakom gruntu nekaj novog ima,
Zato se sako svojim štima.
Negda smo k meši pešice hodili,
I sakome blagoslov podelili.
A ve pak bi se samo z avtima vozili,
Ali da bi bar kak tre Boga molili.
Bilo je jako zdaja prije 45 let
Dok smo hodili v zadružni dom
Televizijo glet.
A ve ga ne hiže bez televizora,
Zato ga i ne med ljudima
Puno razgovora.
Samo vu te škatulje buljimo
I slabo Boga molimo.
Zato denes sega ima,
Ali su ne složne naše družine.

Veronika Zrna

SADRŽAJ

Uvodna riječ

(3)

Pričest: na ruku ili usta?

(4,5)

Hrvatski Zavjetni križ

(6)

Život

(7)

Suvremene napasti zla

(8,9)

INTERVJU: vlč. Darko Kelemenčić

(10,11,12)

Ljubi svoje neprijatelje

(13)

Susret mladih vjernika

Donjomeđimurskog dekanata

(foto)

(14)

Exodus

(15)

Prinos darova (foto)

(16)

Župni planovi

(17,18,19)

Statistike

(20,21,22)

Humor

(23)

LIST UREĐUJU: mladi župe Sveti

Juraj u Trnju.

Kontakt telefon:

Župni ured:628-011



Dragi moji župljani!



Stavljamo Vam u ruke novi broj našega glasnika. Siguran sam da ste ga sa nestrpljenjem očekivali, još više pitali se da li će se ugasiti njegovo izlaženje. To bi bila: « grehota kak bi rekli naši stari», pak da se opet razveselite uzmite ga u ruke, pročitajte, djeci protumačite, a onima koji ne mogu čitati (bolesni) barem pokažite lijepe slike.

Od zadnjeg broja pa do danas dogodilo se u našoj župnoj zajednici mnogo toga, čemu ste i sami svjedoci, ako ništa drugo bar smo

stariji i iskusniji. Znaju mi mnogi domaći reći, pa i oni koji ga čitaju daleko u tuđini, da su sretni kada mogu pročitati što se događa u župi, kakve su statistike župe, još više pohvaljuju naše mlade koji se trude za taj list, predvođene Igorom Ivkovićem, autorom lista. Možda i više očekivate od lista, više informacija, no koji puta samo jedna mala riječ puno znači u životu. Jedan naš župljanin koji je daleko u tuđini, daleko od svoga dragog Međimurja, rodnog doma, rekao je da uvijek naš list uzima sa sobom, te kad mu dođe nostalgija za rodnim domom, uzima ga u ruke i čita i čita i čita i srcem osjeća svoju domovinu Hrvatsku.

Stoga dragi župljani i u ove korizmene i uskrsne dane želimo misliti i moliti za sve naše župljane, onih koji se u kolijevci smiju pogledu svoje dobre majke, čvrstoću tate, mladića i djevojaka na putovima i stramputicama života, roditelja koji trebaju snagu Boga, staraca i starica koji sa čislom u ruci traže svoju utjehu, bolesnika koji trebaju mene i tebe.

Zato dragi župljani želim svima Vama sretan i blagoslovljen Uskrs, Isusovo uskrsnuće, s nadom da ćemo i svi mi jednog dana uskrsnuti na život vječni.

« Uskrsnu Isus doista Aleluja»

Vaš župnik Darko





Pričest: na ruku ili usta?

Poštovani, molimo, moji prijatelji i ja zbnunjeni smo i molimo vas da nešto napišete o primanju pričesti na ruku ili u usta. Naime neke naše poznanice govore da se pričest mora primiti u usta, a ne na dlan i da se pri tom mora klečati, inače pričest nema onu snagu koju bi trebala imati. Molimo Vas da nam odgovorite!

Osobe koje govore o primanju sv. Pričesti na jezik, a oštro se protive pričešćivanju na dlan, uglavnom pripadaju Zajednici sv. Šarbela. Pri svome «misionarenju», članovi spomenute zajednice služe se unaprijed pripravljenim odgovorima, o čemu svjedoči i sljedeći prilog iz njihovog arsenala: Ako opomenemo osobe koje primaju svetu pričest na ruke i na to se opravdaju riječima: «Primamo, jer je to Crkva odobrila»!



Odgovor na to je sljedeći: «Crkva je odobrila s time da svaka osoba prima kako želi, ali na svoju vlastitu odgovornost pred Gospodinom Bogom. Svatko prima prema svojoj savjesti i time pokazuje kako Boga štuje, ljubi, kako mu se klanja i zahvaljuje na svim dobivenim milostima!»



Kao osvrt na gore izneseni promidžbeni tekst jedne marginalne duhovnosti, želimo izložiti Crkveni stav glede načina primanja pričesti. Gospodin Isus je ovlastio Crkvu da, po Duhu Svetom koji u njoj djeluje, u njegovo ime nastavlja poslanje spašavanja besmrtnih duša za koje je On svoju krv prolio. To ona čini posebno po svojim zakonitim pastirima. U kontekstu gore rečenoga, danas se također zaboravlja (ili zanemaruje!) da Isus apostolima pričest nije podijelio na usta nego na ruke. Najprije je razlomio kruh i razdijelio ga među njima, a zatim im dao čašu s vinom. Vino se, dakle, moglo piti iz čaše, ili bi se u njega umakao kruh. Otuda je u prvoj Crkvi jedan od uobičajenih naziva za euharistiju bio i «lomljenje kruha». Apostoli su se sastajali na «lomljenje kruha» i di-





jelili su ga vjernicima. Kasnijim širenjem kršćanstva, Crkva je, umjesto masovnog «lomljenja kruha», iz praktičnih razloga, unaprijed pripravljala male kruhove - «hostije», koje je opet iz praktičnih razloga, dijelila na usta svakom vjerniku.



S vremenom, što zbog problema s čuvanjem, a što zbog higijenskih razloga, pričest vinom je potpuno izostala. Teološko objašnjenje je da je u Tijelu jednako prisutna i Krv, kao što je i u Krvi jednako prisutno i Tijelo, tako da se pričest pod obje prilike dijeli samo u određenim prigodama, a svećenik u ime naroda «lomi kruh» i redovito se pričešćuje pod obje prilike

kod svake svete mise. Dakle ovdje nije riječ o dogmatskoj nedosljednosti, nego o disciplinskoj praksi koja se, s obzirom na



okolnosti – osuvremenjivala.

Danas je s obzirom na pričest, Crkva vjernicima (p)ostavila alternativu: pričest na usta ili na ruku. Jedino je važno da se sakramentu Kristovog tijela pristupa s doličnim (straho)poštovanjem, vjerom i dakako u stanju milosti. Osobe koje primaju pričest na ruke, svakako moraju voditi računa da su im, pri tom svetom činu, obje ruke slobodne (dakle ne u rukavicama, ili s torbama, ili djecom na rukama, niti da pružaju samo jednu ruku, ili što je još nedoličnije, samo dva prsta u stavu preuzimanja hostije od svećenika), te da budu pažljivi prema svetim česticama koje im ostanu na dlanu poslije pričesti, te da i njih s poštovanjem blagaju.





HRVATSKI ZAVJETNI KRIŽ (križ s naslovne strane)

Hrvatski Zavjetni križ je mali znakovni katekizam naše vjere i naše povijesti spasenja. To je znak da smo mi vjernici Hrvati kao narod davno kršteni, od apostolskih vremena, da smo s Isusom mnogo trpjeli, da nam bog jamči život i budućnost.

Znakovi na Zavjetnom križu:

- preko cijelog križa starohrvatski pleter. To je znak naše vlastite kulture, našega narodnog bića koje Bog prihvaća.

- na pleteru Isus raspeti i uskrsli, znak da je Krist utjelovljen u naše narodno biće, da se povijest spasenja, vazmeno otajstvo događa u našoj povijesti.

- na vrhu križa: krstionica kneza Višeslava, znak da smo narod kršteni, da pripadamo europskoj kršćanskoj kulturi.

- natpis INRI nad Isusovom glavom, znak da je papa Inocent IV. 1248.g. proglasio hrvatski jezik svetim.

- spomenik kneza Branimira (uz Isusovu desnu ruku), znak da se po evanđelju borimo za pravednu slobodu svakog čovjeka i svakoga naroda, kako je to za naš narod učinio knez Branimir.

- pralik Gospe Velikoga Zavjeta (uz Isusovu lijevu ruku), znak da smo od starine narod Marijin, da je Marija Kraljica Hrvata.

- u podnožju križa znak Branimirove godine s ključevima svetoga Petra, znak da smo narod vjeran Katoličkoj crkvi na čelu s papom.



ŽIVOT



Život je... život je kakav je takav je. Teško ga je prihvatiti, a još teže živjeti. Živjeti Život kao Život je teško i kao takvog ga moramo prihvatiti. Došao si na svijet s nekim razlogom, sve je stvoreno s razlogom i svrhom. Na tebi je da prihvatiš takav život kakav ti je pružen i da si ga učiniš što boljim, mada ti ponekad nešto nije po volji moraš se s tim pomiriti jer drugo ti ne preostaje. Reci sebi: moram prihvatiti da sam takav kakav jesam i da ne mogu biti netko drugi, moram živjeti i boriti se s takvim mogućnostima i vrlinama s kakvima sam stvoren. Život je većim djelom muka nego sreća, svaki dan dolaze novi problemi, neke riješiš, a neke ostaviš postrance i želiš ih zaboraviti. One probleme i osjećaje koje držiš u sebi i ne želiš ih nikome reći gušit ćete sve dok ih ne riješiš ili ih nekome ne kažeš, ako ćeš predugo držati neki problem ili osjećaj u sebi puknut ćeš jednog dana. Zato probleme rješavaš tako da "ŽURIŠ POLAKO". Razmisli zašto je taj problem nastao, kako ga je najbolje riješiti i onda kreni na posao. Ne možeš živjeti sam,

moraš imati nekoga kraj sebe tko će te učiti, voditi, voljeti i pomoći ti da živiš svoj život, da živiš onaj život koji si ti odabrao i da na tom putu kojega si odabrao budeš sretan i da budeš svoj. Teško je naći prijatelja koji će uvijek biti uz tebe i koji će te razumijete i podržavati, znam to iz iskustva, ali postoje prijatelji koji će barem djelom sebe biti uz tebe i koji će ti pokušati olakšati tvoj život. Njih poštuju i prihvati ih onakve kakvi jesu, oni i tebe prihvaćaju takva kakav jesi. Prijatelj se voli i prihvaća sa svim manama i vrlinama. Živi onako kako misliš da je najbolje za tebe i ne okreći se za pričama drugih ljudi, oni imaju svoj život, a ti imaš svoj i to samo jedan jedini i zato ga čuvaj i cijeni jer je jedinstven. Život je težak, a ti se iz dana u dan trudi da ti bude ljepši i lakši.



BUDI ONO ŠTO JESI, A NE ONO ŠTO BI DRUGI HTJELI DA BUDEŠ!!!!





Suvremene napasti zla

Mislim da se taktika đavla, da zavede ljude s pravog puta, ne mijenja. Još i danas on se koristi lukavstvom, lažima, nekim trikovima koje je koristio i u svom prvom "napadu" na Adama i Evu. Padom prvih ljudi, tj. istočnim grijehom mi smo postali skloni slobodom izbora i možemo se opredijeliti protiv Boga, odnosno za zlo. Ali čovjek teži dobrome te slobodu koju nam Bog daje trebamo shvaćati kao sposobnost opredjeljenja za dobro, a najveće dobro jest Bog.

Đavao nam se uvijek pokušava prikazati kao neka vrsta dobra. Svoje namjere prikrije nama važnim sitnicama, a zapravo se iza toga skriva zamka. Kad bi ljudi znali kakav je đavao uistinu, nikad ne bi svojom voljom stali na njegovu stranu.

Najviše grijeshimo kad mislimo da neko zlo zapravo nije zlo, npr. čitanje horoskopa, gatanje na kartama, šalicama kave... Možda se u početku i smijemo onome što pročitamo, ili doznamo, ali nam to može ipak ostati negdje u podsvijesti pa onda nesvjesno učinimo i dovedemo se do situacije opisane u horoskopu i počinjemo vjerovati u nj. što dovodi do praznovjerja. Pravi vjernik trebao bi čvrsto izbjegavati horoskope da ne zapadne u praznovjerje.

Možemo naći neke ozbiljnije situacije, kao što su prorokovanje i vraćanje. Čovjeku jest u prirodi da se zanima za budućnost, ali to se ne može riješiti vraćanjem jer kao što Isus veli: "A o onom danu i času nitko ne zna ,pa ni anđeli na nebu, ni Sin, nego samo Otac. " (Mk 13,32) .Ljudi se također obraćaju vraćarima i magičarima, bioenergetičarima, npr. tražeći lijek za neku bolest za koju medicinski nema lijeka. U očaju spremni su učiniti sve umjesto da

se obrate Bogu. Ljudi žele pod svaku cijenu riješiti svoje probleme, a ne pitaju se kako ih riješiti. Tako krenu krivim putem. Svi žele živjeti život s lakoćom, bez problema i tu onda nastupa Sotona kao pomoćnik ljudima koji ne znaju da se zapravo kroz trpljenje vidi naša odanost Ocu.

U Bibliji nam je nekoliko puta prikazan đavao na djelu; ovdje se osvrćem na kušnju u pustinji: "I povede ga đavao na visoko, pokazao mu odjednom sva kraljevstva zemlje i reče mu: 'Tebi ću dati svu ovu vlast i slavu njihovu jer meni je dana i komu hoću, dajem je. Ako se dakle pokloniš preda mnom, sve je tvoje.' Isus mu odgovori: 'Pisano je: Klanjaj se Gospodinu, Bogu svomu, i njemu jedinomu služi!' " (Lk 4,1-13)

U ovo naše doba tehnike, televizije, interneta i ostalih medija zlo se lakše širi. Postavimo si pitanje: Zašto se dobro ne širi tom brzinom? Na našim malim ekranima većinom gledamo emisije i filmove pune nasilja te vulgar-





nih izraza. Najnoviji reality show Big Brother upravo nam je prikazao ispraznost i (ne)moralnost ljudskog života. Preživjeti se može samo uz Boga, jer đavao ne miruje, napada non stop. Ne odustaje ni u jednom trenutku. I kad se misliš opustiti s društvom, kad izađete, na primjer u diskoteku, okružuje vas tako glasna glazba koja ne dopušta da se uspostavi normalan razgovor, pa se radije upustiš u ritam glazbe koja u sebi skriva ispraznost, u atmosferu punoj dima cigareta, droge i alkohola, a da nisi ni svjestan štete...

Rekla bih da zlo djeluje baš na mlade ljude koji se traže i teže uvijek nečem novom, pa tako uz loše društvo, puno zabave, bez imalo razgovora o vjeri, jer se želi biti frajer/ica, polako se gubi kontakt s Bogom. Prva greška, tj. u ruke zla padamo time što ne vjerujemo u postojanje đavla. Tada već on čini s nama što ga je volja. Bit je vjernika da vjeruje da postoji zlo i da se mora braniti od njega, a đavao se posebno trudi oko onih koji mu se pokušavaju oduprijeti. Njega ne zanimaju pali ljudi. Čula sam zanimljivu usporedbu đavla s lovcem: On lovi guske koje lete i užitak mu je strijeljati ih, ali pala guska njega uopće ne interesira, nego on dalje gleda za već drugom guskom u zraku, a kraj one koja je strijeljana samo mirno prođe. Pokupit će je njegovi psi.

Mladi, tražeći se, često pristupe i nekim sektama. Oni se dadu privući lijepim riječima, obećanjima, uvjerljivim lažima te buđenjem požude za nečim kao boljim. Knez tame nam maže oči, želi raskinuti naš odnos s Bogom. On se trudi svim snagama da nas pridobije i mislim da je to zbog toga jer on sam zna kako je zapravo lijepo biti kod Boga. Lucifer-svjetlonoša bio je prvi anđeo uz Boga sve dok nije poželio biti kao

Bog. Zato je bio bačen u podzemlje. On je sav ispunjen mržnjom, zavješću... Sotonu je vrlo dobro prikazao Mel Gibson u filmu "Pasija", gdje zlo nije prikazano ni kao muško, ni kao žensko, već hladan, s užasnim glasom i scenom gdje crv ulazi u njega kroz nosnicu. Gibson nam želi prikazati kako je đavao raspad, trulež, ništa.

Ima još mnogo filmova i knjiga koji nam prikazuju na neki način kakvo lice ima zapravo đavao, ali samo mali dio ljudi prihvaća to kao stvarnost, već samo film. Njegova lukavstva i djelovanje dobro su prikazana i u knjizi Clivea Staplesa Lewisa



“Pisama starijeg đavla mladem”.

Dragi Bog poslao nam je svog Sina, Isusa Krista koji je pobijedio đavla i smrt, koji je preuzeo na sebe sve naše grijehе, pokazujući time beskrajnu ljubav prema nama i dajući nam do znanja da nas uvijek čeka raširenih ruku kada ćemo se obratiti, da nas radosno primi u svoj zagrljaj. On nam je prenio i način obrane od đavla, a to je molitva. Sam apostol Pavao nam kaže: "Bez prestanka se molite!" (1. Sol 5,17), a najljepša molitva jest "Oče naš" gdje molimo Oca "...i ne uvedi nas u napast, nego izbavi nas od Zloga." (Mt 6,13).



INTERVJU: vlč. Darko Kelemenić

1. Kratko se predstavite – da znamo sa kim imamo posla.

Rođen sam jednog zimskog dana, po pričanju roditelja bez muke nekad je bilo dosta snijega i dok je sunce neumorno svojim zrakama htjelo

probiti hladnoću. To znači da je i moj takav put. Ušao sam u svijet, ugledao bjelinu dana, osjetio majčinu i očevu toplinu, a sunčeve zrake je moje srce koje želi probiti led čovjeka u njegovoj hladnoći. Ime mi je Darko a to znači da sam darovan za Boga i svakoga.

2. Kad ste krenuli u prvi razred osnovne, s koliko godina?

U prvi razred sam krenuo sa sedam godina «davne» 1976. godine. Netko bi rekao po današnjem izgledu da sam bio najjači i najdeblji u razredu, ali za sadašnje stanje su krive moje oči i zubi koji su to nakosali.

3. Recite nam kako ste osjetili Božji poziv?

Za Božji poziv mogu reći da je bio isprošen od časa rođenja. Naime kad sam se rodio, moja strina Jaela mi je u kolijevci stavila u ruke molitvenik, zaplakala i rekla: “Daj Bože da to dijete bude svećenik, da barem netko za mene služi svetu misu.” Njezina molitva se ispunila.



No, Božji poziv se ne dobiva odmah, nego kako čovjek sazrijeva, tako u njemu izgara ljubav za svećeništvom.

4. Pohadali ste klasičnu gimnaziju na Šalati, bili ste u sjemeništu, ali iz

tajnih izvora doznali smo za još neku školu ?

Da istina je. Budući da se naša klasična gimnazija nije priznala u ono vrijeme kao javna škola, uz blagoslov biskupa i poglavara mogli smo ići i polagati ispite na još jednoj državnoj školi. Tako sam ja polazio u jezičnu gimnaziju u Križaničevoj ulici u Zagrebu. Bilo je naporno ali treba zasukat rukave jer bez muke nema nauke.

5. Opišite nam ukratko Vaše studijske dane.

Može se reći da u svakog studenta su najljepši studenski dani, pogotovo kada se ne približavaju kolokviji ili ispitni rokovi. No, mi kao nadobudni studenti kroz šest godina studija mnogo smo toga naučili. Moram priznati da sam se bojao jedne stvari, a to je bilo kako ću kao svećenik stati pred ljude i prodikuvat im. Svi samo tebe gledaju, ili ako si dosadan dremuckaju, te slušaju mudrosti ali i Božju riječ. Treba se paziti kako se govori jer na misu dolaze ljudi i intelektualci i



oni koji imaju malo manje talenata ali ipak znaju što je župnik govorio.

6. Iz opet nekih tajnih veza doznajemo da ste za Papinog dolaska u Zagreb bili uz njega cijelu misno slavlje. Pa je li to moguće?

Da, imao sam tu čast da Papi držim mikrofona za vrijeme njegovog prvog posjeta Hrvatskoj. Njegov lik, lice, odsjaj dobrote uvijek će mi biti u sjećanju. Pa ako u životu ne budem više vidio tako blizu sebe Papu, taj jedamput mi je bilo dovoljno. No i naš velečasni Mladen Vuk imao je istu takovu čast.

7. Jedanput ste nam pričali – nama mladima – o raznim dogodovštinama na bogosloviji pa opišite nam jednu, npr. kolinje...

Bila je to ekipa snova. Nas četiri “muža” po kilaži bavili smo se tim aktivnostima. Kad nas je svinja zagledala onak jake dosta joj je bilo i sama je od sebe klonula. U našoj ekipi tko se nije dobro snalazio morao je za kaznu čistiti crijeva i podbrivati glavu. U Bogosloviji nas je bilo svaki dan na košti do 200, pak je onda trebalo i mesa. Te životinjice su jele i našu kuruzu i druge stvari koje mi rado prikupljamo



8. Gdje ste bili kapelan, koliko dugo i kakva iskustva nosite odande?

Kapelan sam bio u Lepoglavi, ali ne iza rešetki, nego vani na slobodi, makar sam i osuđenicama svaki tjedan služio mise, ispovijedao ih i s njima razgovarao. Tu sam upoznao ljude iz čitave naše domovine. U zatvoru smo osnovali zbor, svakako muški, i imali na repertuaru puno pjesama. Jednom je došao u posjete i naš biskup Marko, te kao dobar otac sa njima očinski razgovarao kao sa izgubljenim sinovima da se vrate ocu. Na početku mise smo zapjevali: «Kriste u tvoje ime sad smo ovdje svi.» Zamislite to u zatvoru zapjevali. No na kraju mise opet zapjevali biskupu i meni: «Ostani s nama Gospodine» Ali nismo ostali nego smo otišli. Biskup se mnogo puta toga sjeti pa zna prepričavati po svečanostima.

9. Kako Vam je bilo kad ste došli u našu župu, kao prvu Vašu župu, koja nije baš mala, odgovornost župnika je velika,..., je li Vas bilo strah?

Kad sam došao za župnika odmah sam Vam rekao da ste imali do sad visokog i mršavog župnika, a sada malenog i debelog. Mogu slobodno reći da sam radostan što sam ovdje župnik. Iako je župa velika, u mojem srcu nastojim napraviti mjesta za svakoga čovjeka. Možda me bilo od početka i



strah ali sam čitav svoj život stavio u Božje ruke. Želim biti Vama župnik, a još više želim biti s Vama čovjek. Zahvalio bih se ljudima koji su me prihvatili kao svoga sina, iako sam rođen tamo preko Drave, tamo gdje je



komadić moje zemljice. Ako se jednog dana preselim u vječnost, jer nikada ne znamo ni dana ni časa iako smo mladi i ako ću slučajno biti župnikom negdje u Međimurju, međimurska sveta zemlica neka grije mrtvo tijelo vašeg suseda i župnika Zagorca.

10. Jesmo li teški ljudi (mi Međimurci) ili smo dobri susedi ?

Ne doživljam čovjeka kao Međimurca, Zagorca..., nego samo kao čovjeka. Vidim da i vi podržavate ljude one preko Drave. A tko se nije naučio kupati u Dravi?

11. Najdraža životinja ? (Osim noj)

Teško pitanje. Reći ću vam da mi je najdraža životinja jedna velika ptica koja šeta župnim dvorištem. Vidite da nisam spomenuo noja.



12. Koliko vidimo, ili volite raditi vani ili ste prisiljeni na rad, no koji posao Vam se u dvorištu ili vrtu najviše sviđa?

Rodio sam se kak seljak u seljačkoj obitelji. I bilo bi mi žao kad vidim svoje drage i vrijedne međimurce kak se

mučiju a ja da budem lijeni i bez traktorika u ruci. Kako je lijepo kada se pokraj mene netko prepela sa velikim traktorom i kad

13. Najslade voće ?

Pokušajte pogoditi. No da Vam malo olakšam jedva čekam zlatni delišes u našem župnom voćnjaku.

14. Evo po vremenu napokon se približava pravo proljeće (nadajmo se) hoćete li opet uzeti bicikl u

ruke i imati turneju po Međimurju?

Pa mogao bih i treći put na dijete, ali čekam ponedjeljak. Svakako planiram uzeti u ruke biciklin, pa pozivam sve koji mi se žele pridružiti, dobiti kondiciju, skinuti kile. Za prvi put nam bude dosta do

Dragi Bože daj da nam ovo vrijeme ne bude kratko,

Jer kad Vam što treba, tu je Vaš župnik Darko.



LJUBI SVOJE NEPRIJATELJE, Lk 6, 27-38

Koje evanđelje... Ima li težeg, ali ima li i evanđeoskijeg evanđelja od ovog?

Kome li nije već dosta tih neprijatelja. I te priče kako ih treba ljubiti. Za Boga miloga, što s njima imati posla? Tko me voli neka izvoli, to ne daleko od mojih očiju. Krasne su to priče kako kao braća treba živjeti. O tom kako je naša ljubav kadra ganuti našeg mrzitelja i učiniti da i on nas uzljubi. Divan i uzvišen je nauk da treba i drugi obraz okrenuti, i drugu haljinu dati. Tko tebe kamenom ti njega kruhom. Ali tko bi tad opstao? Nisu li zato izumrle slabšaše vrste u životinjskom svijetu, i narodi koji za mačem nisu posezali?

Ali, bi li to život bio? Bi li s ikim bili, budući da nam i najdraži s vremena na vrijeme neprijateljima postaju. Kako živjeti pod jedinim krovom kog možemo imati, s neprijateljem u osobi od koje se nemoguće odijeliti?

Razlika je bilo i bit će. Sto ljudi sto čudi. Svatko istinu i pravdu kroz svoje oči gleda. Neizbježne su razlike, oprečnosti, neprijateljstva. U ostalom Isus ne kaže: "Sram vas bilo jer imate neprijatelje." Niti: "Dokinite neprijatelje, nemajte ih." Već kaže: "Ljubite svoje neprijatelje." On, dakle, pretpostavlja da ćemo ih imati. Čak i on među dvanaestoricom odabranih, njegov ljubljenu učenik Juda mu je neprijatelj, a i Petar ga tri puta izdaje. Isus govori o stavu prema neprijateljima.

U Bibliji vidimo razvoj odnosa prema neprijatelju: vrati mu višestruko, oko za oko, okreni mu i drugi obraz.

Neprijateljstva i polemike su neizbježne, ali u njima treba biti konstruktivan pronalazeći istinu. No problem je što tražeći istinu, mi nađemo vraga, zato jer davao raspolaže polovicom istine. Javlja se mržnja, koja nije produkt naših argumenata, već uljez koji se ušuljava kroz uzbuđene emocije. Jer kad u srcu gori u glavi dimi. Mržnja je treća osoba u

svađi, duhovna je i zove se Sotona. Otac je laži, zavodnik i huškač, cilj mu je uništenje čovjeka. Upadamo u bolest duha koja nam se pričinja kao zdravlje. Te konačno najveća pravda postaje najvećom nepravdom. Tko previše muze izmuze krv. Uvučeni smo u pričin, pa boreći se za svoje, radimo protiv sebe i svoga.

Tada je važno u zapletaj intervenirati ljubavlju. Jer mrzitelj nas mrzi snagom kojom i mi njega mrzimo. Osudi mržnju neprijatelja da umre od gladi. Ne hrani je svojom mržnjom. Pobijedi sebe, i započeo si pobjeđivati neprijatelje.

Isus ne želi tebi oduzeti pravo, ne želi ti neprijatelja predstaviti kao prijatelja, ne želi opravdati nasilje. Isus je za borbu protiv neprijatelja. Isus je za istrebljenje neprijatelja – ali ljubavlju. Zauzimaš stav: "Ta tko si ti da me uvučeš u svoj pakao? Ja sam stvoren za radost, mir i ljubav – a ne za mržnju. Mržnja, to je tvoj problem. Bog te blagoslovio. Mir tebi." Voli dakle sebe, ne dopusti da te mrzitelj spusti na svoj nivo. Kad te mrzi ti njega nemoj. Jer sebi želiš dobro, ti njemu činiš dobro.

Ne treba biti naivan da će tvoja ljubav ganuti neprijatelja. Ali ti prekidaš lance koji ti žele sputati um i duh. Tvoji argumenti jačaju. Ti se držiš pod kontrolom. Neprijatelj je napad jenjava jer mu mržnju ne podržavaš. Konačno ti pobjeđuješ.

Ljubav ne dokida istinu i pravdu, već mržnju i osvetu. Ljubeći neprijatelja, ti oko sebe stvaraš štiti. Sjetimo se pape Ivana Pavla II, koji je oprostio svome atentatoru. Došao mu je u zatvor i oprostio. Oproštenje je tu, ali i zatvor je tu.

Ljubi sebe, obračunaj se na pravi način s neprijateljem. Prozri zamku zloga. I shvati da taj obrat koji trebaš učiniti, ta ljubav kojom krećeš na neprijatelja – jest Bog koji je ljubav.

p. Luka Rađa



SUSRET MLADIH VJERNIKA DONJOMEĐIMURSKOG DEKANATA



EXODUS

Izlazak. Iz tame u svjetlost. Iz ropstva u slobodu.
Iz smrti u život. EXODUS.

Počeci današnjeg „Exo- daleku prošlost. Na pol- nastupio je glazbeni lav koji je događaj uve- strumentalnih skladbi. u listopadu slijedeće se formira peteročlani „Izvor“. Uz dosadašnje Mihaca i Hrvoja Bari- i Martina Kolarića, i Zvonka Franca. Kao singlicu „Pružimo ruke Kristu“ u studijima Studija M te se prijavili na Uskrsfest 2004. Uz promijenu nekih članova sastava, u svibnju 2004. godine nastaje bend „Exodus“. Exodus su: Ivan Baksa, Davor Krčmar, Tomislav Mihac, Hrvoje Barić, Martin Kolarić te sopranistica Marta Barić. Ovog ljeta na Modravama kroz cijeli tjedan animirali su pjevanje danju na misi, a noću na molu. Svirali su na humanitarnom koncertu „Čarolija“ u Varaždinu pred više tisuća ljudi te na ovogodišnjem festivalu sv. Cecilije. „Exodus“ je i službeni bend Susreta mladih donjomeđimurskog dekanata.



dusa“sežu u ne tako noćki 2002.godine duet Hrvoje i Tomislićao s nekoliko in- Ponovna iskra dolazi godine, 2003. kada sastav pod nazivom članove Tomislava ća, tu još nalazimo Predraga Brezničara „Izvor“ snimili su



PRINOS DAROVA



OSTVARENI I BUDUĆI PLANOVI ŽUPE

1. OSTVARENI PLANOVI U 2004.

CRKVA (Kompletna vanjska fasada sa novom bojom, isplaćene orgulje, zamjenjeni gromobrani, isplaćena zvona i instalacije za orgulje i zvona, soboslikarski radovi i liturgijski pribor. Vrijednost radova 202.145,00 kuna)



ŽUPNI DVOR (Kompletno uređena gornja kupaona, zidarski radovi na donjem sanitarnom čvoru, promjena na istom instalacije struje, vode, plina. Vrijednost radova 19.800,00 kuna)

HODOŠAN (Izvršeni kameni radovi glavnog oltara- Vrijednost radova 22.200,00 kuna, donacije ambona, tepiha, PVC prozora, reflektora. Isplaćena je zadnja rata za orgulje 27.389,00 kuna a jedna osoba dala je poveću donaciju na početku radova, te ostali sitni radovi, održavanje kapele i liturgijski pribor)

DONJI PUSTAKOVEC (Sagrađena je nova kapela Blažene Djevice Marije Kraljice. Vrijednost radova oko 1.200.000,00 kuna. Župa sudjelovala sa 35.000,00 kuna a ostalo



su pokrili općina Donji Kraljevec, županija, donatori u materijalu i novcu, te sami mještani 35 obitelji. Tri obitelji iz Svetog Jurja a sada prije nekoliko dana nove 2 obitelji iz D.Pustakovca)

ČEHOVEC (Obnovljena je kapela Svetoga Roka izvana i iznutra i obnovljen pil kod stare kovačnice. Vrijednost radova 175.000,00 kuna.

Župa sudjelovala sa 20.404.85 kuna a ostalo mještani 168 obitelji, grad Prelog sa lijepim ulaganjima, donatori, humanitarna zabava našeg Žige Međimurskog sa aukcijom slika. Dug još iznosi 5.000,00 kuna)

BISKUPIJI (Svake godine moramo uplatiti našoj biskupiji 26.000,00 kuna obiteljskog dara)

BLAGOSLOV KUĆA (Novac od blagoslova kuća ne prima svećenik, nego samo 400.00 kuna po danu. Kod nas je blagoslov 12 dana a to iznosi 4.800,00 kuna)

OBITELJSKI DAR U 2004 GODINI UPLATILO 674 OBITELJI OD 1050. (65 %)





OSTALI REŽIJSKI TROŠKOVI (Crkva, Župni dvor, Kapele i sve što je vezano uz župu)

DUG ZA 2004 je 30.000,00 kuna
(Pokušat će se namiriti obiteljskim darom, milostinjom, raznim taksama i blagoslovima.....)

2. BUDUĆI PLANOVI ZA 2005.

CRKVA (Okoliš crkve, tepisi u crkvi, učvrstiti i tapecirati klupe, klupice za djecu, urediti pjevalište, obnoviti jaslice i drugi neplanirani zahvati)

ŽUPNI DVOR (Prerezati radi vlage župni dvor, sanirati donji sanitarni čvor, izvršiti potrebne zidarske i soboslikarske radove, promjeniti kompletne žljebove na farofu, drugo neplanirano)

HODOŠAN (Otkupiti objekte i sanirati



ih od g. Hržića radi parkirališta, obnoviti razbijene djelove vitraja na prozorima, ispitati nagip tornja kapele radi pomicanja zvonika, pod –kamen, križni put i ostali neplanirani radovi)

OSTALE KAPELE U SVIM SELIMA (U kapelama koje nemaju elektrificirati zvona i održavati sve kapele sa potrebnim inventarom, priborom te sitni ili neplanirani zahvati)

OBNOVA PILOVA (U svim selima obnoviti pilove, male kapelice....)

3. ODLUKE CRKVENOG ODBORA ŽUPE

1. Pozivaju se SVI ŽUPLJANI da se odazovu na obiteljski dar za 2005. godinu,





Jer ako će mo biti svi složni i nadasve poštteni, moći će mo mnogo toga učiniti.

2. U slučaju da bi u župi bila veća investicija, uz dogovor bi se povećao obiteljski dar, te istom i preko njega prikupio novac.



obiteljskog dara, donacija, blagoslova, drugih darova, pomogli u funkcioniranju i financiranju naše župe. Pogotovo se zahvaljujem svim onim župljanima koji se svake godine sjete župnih obaveza i žele da se nešto uvijek radi

3. Obiteljski dar za 2005. godinu iznosi 150,00 kuna (kao i do sada i koji uključuje sve) osim mještana Svetog Jurja koji imaju 200,00, jer ostali plaćaju svog zvonara 50,00 kuna.

ili održava u našoj župi. Mnogi su i siromašniji ali daju dar od srca.

4. Mještani Donjeg Pustakovca, budući da je uvedena nova služba zvonara koju obavlja gospođa Snježana Kramar, obiteljski dar imaju 150,00 kuna a 50,00 daju zvonarici.



Pozivam i sve one koji se još nisu nikako

uključili u rad naše župe da nam pomognu u radu. Uvijek mi se lijepo vidi kada netko od njih sam dođe i veli: «Velečasni ja bih želio (željela) izvršiti svoju kršćansku dužnost za više godina» Kako je lijepo prijateljski se rastati sa tim ljudima kojima je sigurno lakše.

5. Iako neka mjesta imaju zvona na struju ili će imati, ali se ipak treba netko brinuti (zvonari) za kapele (čistiti, održavati, pripremati za misu, zvoniti mrtvima, uređivati okoliš oko kapele...)

Zahvalio bih se i drugim institucijama, županiji, općinama, gradovima, mjesnim zajednicama,

donatorima velikih i malih tvrtki i svima onima koji su nam pomogli u realizaciji župnog plana i programa.

4. ZAHVALE

Zahvalio bih se u prvom redu dragom Bogu za snagu koju nam je dao i pamet da smo mogli ili ćemo moći sve zacrtano realizirati.

Zahvalio bih se i Vama dragi moji župljani koji ste preko



Na kraju bih se zahvalio crkvenom odboru župe na podrški, pomoći u ostvarenju zajedničkog cilja, a to je duhovna i materijalna obnova naše župe.

U Svetom Jurju u Trnju, 20. veljače 2005. godine



STATISTIKE ŽUPE

KRŠTENI (od 11. rujna 2004 do 27. 11. 2004)

Anja Čanadi (Donji Pustakovec)

Magdalena Hatlak (Čakovec)

Nina Purić (Turčišće)

Sara Jesenović (Donji Hrašćan)

Timo Vlahek (Hodošan)

Leonard Kovač (Hodošan)

Haseda Jelena Skenderović (Donji Hrašćan)

Matija Mesarić (Palinovec)

Lana Udovičić (Sveti Juraj)

Josip Kolonić (Sveti Juraj)

Gabrijel Drk (Donji Hrašćan)

(od 07.01. 2005. do danas)

Nadja Vuk (Hodošan)

Jan Strahija (Hodošan)

Lea Jurčec (Hodošan)

Danijela Šuntić (Turčišće)

VJENČANI (od 11. rujna 2004 do 20. 11. 2004)

Danijel Krznar i Marijana Šmit

Roman Vegi i Ivana Sabol

Anđelko Kučko i Katarina Jurčec

Igor Radiković i Ursula Plačko

Vladimir Mikloška i Haseda Jelena Skenderović

Radovan Kos i Maja Štampar

Dejan Naranda i Marija Kolarić

(od 05. veljače 2005. do danas)

Petar Omazić i Danijela Šuntić





UMRLI (od 10. rujna 2004. do 25. 12.
2004)

Katarina Čemerika (Turčišće)
Katarina Borović (Donji Pustakovec)
Božidar Peras (Turčišće)
Nada Zelenić (Hodošan)
Marija Čavlek (Sveti Juraj)
Josip Sabol (Hodošan)
Ivan Matas (Čehovec)
Martin Matijaško (Palinovec)
Magdalena Dolenc (Palinovec)
Terezija Kolarić (Donji Hrašćan)
Marija Kontrec (Turčišće)
Ivan Sabol (Palinovec)
Marija Tišljarić (Hodošan)
Luka Vidović (Hodošan)
Marija Jančec (Turčišće)
Matija Marciuš (Palinovec)
Pavao Blažeka (Čehovec)

(od 20. siječnja 2005. do 13. ožujka
2005.)

Marija Pavčec (Čehovec)
Rok Mesarek (Hodošan)
Karlo Branilović (Hodošan)
Dragoljub Marković (Dom Hodošan)
Elizabeta Čonka (Sveti Juraj)
Antun Blagus (Hodošan)
Agneza Dolenc (Čehovec)
Vladimir Strahija (Donji Pustakovec)
Klara Novak (Palinovec)
Terezija Jalšovec (Donji Hrašćan)
Terezija Vidović (Donji Hrašćan)
Katarina Mihoček (Donji Pustakovec)





SELO
KRŠTENI
UMRLI
OMJER
<u>Sveti Juraj</u>
7
2
Plus 5
<u>Donji Pustakovec</u>
4
5
Minus 1
<u>Palinovec</u>
6
12
Minus 6
<u>Čehovec</u>
7
10
Minus 3
<u>Hodošan</u>
11
20
Minus 9
<u>Donji Hrašćan</u>
11
6
Plus 5
<u>Turčišće</u>
4
9
Minus 5
<u>UKUPNO</u>
50
64
Minus 14

Iz drugih župa kršteno šestero djece.



NEVOLJE S WC -om

Neki bračni par iz Walesa otišao na odmor u Njemačku. Šetajući se žena je zamijetila ljupku kućicu u cvijeću i poželjela da se u njoj slijedeće godine odmara. Odmah se raspitaše o vlasniku i saznaše da pripada nekom svećeniku, s kojim su brzo sklopili ugovor o najmu. No nakon povratku u Englesku gospođa se sjeti da nigdje nije vidjela WC i pošalje svećeniku pismo:

“Poštovani pastore, ja sam gospođa koja je prije nekoliko dana iznajmila vašu poljsku kućicu.. Međutim nigdje nisam vidjela WC. Možete mi to objasniti?”



Kad je pastor primio pismo, zbunio se nad skraćenicom WC. U skladu sa svojim poslom pomislio je da ima posla pripadnicima anglikanske sekte Velška crkva odnosno Wales Chapel, pa azadovoljan odgovorio ovako : “Cijenjena gospođo! Shvaćam vaše pitanje i drago mi je da vam mogu reći kako je mjesto koje vas interesira 12 km od kuće, što je prilično nezgodno za nekoga koji je navikao da češće tamo odlazi. Dobro je da onaj koji se tamo običava duže zadržati iz svojih potreba, ponese nešto

za jelo, jer će tako moći ostati cijeli dan. Do tamo se može doći pješice, biciklom, i autom. Preporuča se poći u određeno doba kako čovjek ne bi ostao vani ili smetao drugima. U prostoriji ima 40 sjedećih i 100 stajaćih mjesta. Postoji i uređaj za pročišćavanje zraka kako bi se izbjegli svi neugodni mirisi.

Predlažem vam da dođete na vrijeme kako bi ste mogli naći mjesto za sjedenje. Djeca sjede kraj odraslih i svi zajedno pjevaju. Na ulazu se dijeli list, a onaj tko zakasni, može se služiti susjedovim. Listovi se moraju vratiti na izlaz, tako da se opet mogu upotrijebiti čitav mjesec. Tu su, također, ugrađeni i zvučnici kako bi se svi zvuci mogli čuti i vani. Sve što se skupi, dijeli se siromašnima. Postoje i

fotografi, koji su specijalizirani za snimanje u raznim pozama, tako da svi mogu vidjeti ove osobe za vrijeme toga ljudskog čina!”



PORUKA MLADIH

“Nemojte reći da nas je malo, nemojte reci da je zadatak prevelik za nas. Mislite li možda da dva ili tri oblaka negdje na nebu u ljetno doba ne znače ništa? Za jedan čas se rašire svuda, bljesnu munje, zatutnje gromovi i padne kiša svuda naokolo. Nemojte reći da nas je malo: kažite samo da nas ima” (LEE KWANG SU)



... I NJEGOVU KRALJEVSTVU
NEĆE BITI KRAJA...

